

Dear ladies and gentlemen, dear Governors, dear Chair of the Governors Ms Ann Lewis, dear Professor Hliský, dear Ms Časlavská, dear Dr Brown, dear teachers, dear families and friends and last but not least, dear students.

Today is not the end, but a beginning of a journey. Our time here was a remarkable journey. A journey to remember. A journey that prepared us for the next destination.

The theme of our Graduation Ball was “evolution” and it has stirred up a lot of confusion about what this actually meant. Was it the biological evolution we usually talk about in our classes? Was it the evolution of different trends and viral phenomena in pop culture? We ourselves are still confused by it, but one thing we definitely wanted to celebrate was the evolution of our lives. How the world has changed since we were born. How we have changed and matured throughout 6 years at ECP and how we will hopefully evolve further to make a change in the world.

Being in ECP since Year 1, I am still amazed by how people have changed, physically and mentally. I mean, Agáta used to have blue hair and Andreas used to look like Bear Grylls.

Life got harder as well; there was a time when writing 350-word čtenářský deník (reader’s diary) was tough. Now we write 2,000-essays on a regular basis and we just survived one of the toughest exams periods in existence - the IB and for some the Czech Maturita.

I must say these 6 years have gone by really fast. I remember entering those blue doors for the first time like it was a year ago, and now we are all sitting here, graduated from high school. We should be really proud and happy about all the achievements we have reached inside and outside of ECP, and I can't wait to see what you will have achieved in 6 years.

ECP itself has evolved as well throughout the 6 years. We used to have tutors in mixed-year houses and have registration during break and we could come to school at 8:15. Something even petitions couldn't change back! The school facilities have also improved since we came here. The last two years I actually had a place where I could sit; thank you Martin, Tomáš and of course Dr. Brown for the sofas.

Each year there has been some change. Each year has become a unique experience. And although you may argue it has become worse or better, ECP has always been a place where we have found lifetime friendships. Friends who support us, friends who give us the strength to come to school, friends who saved us from failing the IB by giving us their revision notes.

It's also a place where people like me, who may not feel integrated and accepted in the country, feel welcome thanks to the cultural diversity and the international mindset within ECP. But most importantly, it's a place where experiences and memories are made.

Some of us got to go to Madrid where we rented bikes and rode across the whole city, some got to go to Venice and enjoy the beauty of the canals, some got to go to Berlin where Phillip got lost and everyone went crazy looking for him just to find him back at the hotel playing pool.

ECP has given me opportunities and has pushed me to do things I'd never imagined doing, like picking apples and potatoes on a farm. On a serious note, it has pushed many of us to go out into the countryside and hike over glaciers for DofE and help those in need, and it has shown us the path to many more amazing things.

My sister told me that 8 years after leaving ECP, she and her friends still have nightmares about not handing in assignments. Even if they are nightmares or sweet dreams, they are something we can remember and talk about for the rest of our lives. An unforgettable experience that only ECP can give us.

ECP might not have taught us what I thought was needed for basic adult life, such as how to deal with banks, taxes, and rent, but it has taught us something much more valuable and that is

self-reflection. Yes, we are all triggered by the word reflection, but part of the theme of evolution was to also self-reflect on how we have grown as a person.

Without self-reflection we would not have seen our mistakes in order to improve them; we would not have realised what we truly stand by - our values; and most importantly we wouldn't have grown to be the mature selves we are today. Through self-reflection, we also learnt to challenge our prejudices and become more open-minded and respecting.

Many of us here will be going to our first-choice universities or pursue what we truly enjoy thanks self-reflection. Lastly, ECP has taught us to perceive the world with a critical eye. That is a privilege many schools do not offer.

And for all of this, we thank all of you sitting here from the bottom of our hearts. We want to thank the people who made this experience possible, our parents and family. We are forever grateful for their emotional and financial support. Thank you for your patience, love and care throughout our moody teenager years. It must have been unbearable and we are sorry for all the pain we have been.

Further, we would like to thank all our beloved teachers and staff.

First we thank each member of the Upper School Team for making us disciplined adults who always come on time, don't skip lessons and never miss deadlines.

Ms. Rankin for always wishing us the best and looking for new ways to innovate ECP.

Mrs. Buchanan for looking out for us like a guardian angel.

Mr. Hill for paving our paths into the future and helping us with our career choices.

Mr. Hudson for enabling us to start being rational, reasonable, and not susceptible to emotional judgement --- most necessary virtues in the pursuit of truth.

And Mr. Bleaks for your informative weekly presentations.

Thank you Ms Švejsová for your Czech spirit and cultural enrichment as well as your help with our amazing Graduation Ball.

Thank you all the language teachers for organising authentic trips and exchange programmes.

Thank you the Science department for financing the hydroponic farm.

Thank you the English department for our illiterate GB posters and of course enticing us to read more books.

Thank you the Maths department for teaching us to count how many lessons we can skip to maintain our attendance.

Thank you the Art, Drama and Music department for flourishing our creativity.

A special thanks to Dr Brown for supporting the Student Council and making the school the place it is.

And last, but not least, we would also like to thank the Board of Governors and the Chairman Ms Ann Lewis for her benevolent organisation of the work experience programme in London, as well as the Guest of Honour, Professor Eva Jiřičná, for her inspiring speech.

Unfortunately, this speech would last till tomorrow if we were to thank each and every one of our teachers and staff, so we are sorry that we have only mentioned a few and the departments, but I encourage all of you to go and thank your teachers personally, because they have been an incredible help and support.

It is true what they say - you don't realise what you've had until it's gone. And so for all the moments I've been ungrateful and skeptical about our year, thank you all for the making of this chapter in my life.

Despite all the quarrels and drama, I could not imagine a more unique year than ours. It has been a wonderful time and hopefully we will stay in touch.

So remember, as one of my friends told me: life is like a train. People enter, leave and only few will stay on till the terminal stop. As we're going to the next destination, let's not regret, pity or have remorse for our losses. But let's celebrate, enjoy and perhaps we will meet again at a crossroad. To all of you: congratulations and good luck for whatever is to come!

Thank you very much for listening and have a great rest of the evening.

Thuy Ly Leová
Year 6 student

Proslov zástupkyně 6. ročníku

Vážené dámy, vážení pánové, vážená předsedkyně správní rady, paní Ann Lewis, vážený profesore Hliský, vážená paní Čáslavská, vážený Dr. Browne, vážení učitelé, vážené rodiny, vážení přátelé a především vážení studenti,

dnes není konec, ale pouze začátek cesty do našich budoucích destinací. Naše dosavadní cesta byla neskutečná jízda. Jízda, kterou si zapamatujeme. Jízda, která nás připravila na naši další zastávku.

Jako téma maturitního plesu jsme si zvolili evoluci, což vyvolalo vlnu otázek, co tím tématem vlastně myslíme. Byla to biologická evoluce, o které se tak často hovoří? Byla to evoluce různých trendů nebo virálních fenoménů v pop kultuře? Myslím, že my sami přesně nevíme, co jsme tím mysleli. Především jsme ale chtěli oslavit evoluci našich životů. Jak se změnil svět za tu dobu, co v něm žijeme. Jak jsme se my sami posunuli a dospěli během těchto šesti let a jak se sami budeme vyvíjet dál a snad jednou změníme svět kolem nás.

Jelikož jsem na ECP od prvního ročníku, překvapuje mě, jak se tu spolužáci fyzicky i osobnostně změnili. Mám na mysli například Agátu, která měla modré vlasy, nebo Andrease, který vypadal jako Bear Grylls.

Život se také postupně stal náročnějším. Byly časy, kdy pro nás bylo složité napsat o knize třístapadesát slov do čtenářského deníku. Dnes jsou eseje v délce dva tisíce slov na denním pořádku a přežili jsme i jednu z nejtěžších zkoušek; IB a českou maturitu. Musím přiznat, že těch šest let uteklo velice rychle. Vzpomínám si, jak jsem poprvé procházela našimi modrými dveřmi, jako by to bylo před rokem, avšak dnes tu všichni sedíme, připraveni na život. Měli bychom být hrdí na všechny naše úspěchy, kterých jsme dosáhli na ECP či mimo školu. A jsem zvědavá na to, co dokážeme v dalších šesti letech.

Naše škola se ale také vyvíjela a během šesti let se mnoho změnilo. Mívali jsme třídnické skupiny ve smíšených kolejích a ne podle ročníku. Registrace bývala během přestávky a chodili jsme do školy v 8:15, což mi dnes připadá nezvyklé. Školní vybavení se také v mnohém vylepšilo. Děkuji panu řediteli za gauče, díky kterým se poslední dva roky dalo někde sedět. Každý rok byla vidět nějaká změna a vylepšení. Každý rok byl plný jedinečných zážitků. Mohli bychom diskutovat o tom, jestli se ECP zlepšilo nebo zhoršilo, ale to, co je důležité je, že naše škola byla vždy místem, kde jsme našli celoživotní přátelství. Přátelé, kteří nás podporují. Přátelé, kteří nám dávají sílu přijít do školy. Přátelé, kteří nás zachránili před propadnutím, když nám půjčili své poznámky (díky Allisoně za ty poznámky od prváku až do čtvrtáku). ECP je také místo, kde se člověk jako já, který se v této zemi necítí vždy integrován a akceptován, cítí naopak vítán díky kulturní diverzitě, mezinárodnímu prostředí a díky respektu, které všechny národnosti k sobě mají. Ale hlavně, ECP je místo, kde se tvoří zážitky a vytvářejí vzpomínky.

Někteří z nás měli šanci jet do Madridu, kde jsme si půjčili kola a projeli celé město. Někteří mohli jet do Benátek, kde objevovali krásu místních kanálů a další se dostali do Berlína, kde se ztratil Phillip a všichni se mohli zbláznit, až se nakonec ukázal v hotelu, kde hrál kulečnick. ECP mi dalo šanci dělat věci, o kterých se mi ani nesnilo. Například sbírat jablka nebo brambory na poli. Teď vážně. ECP nás donutilo v rámci programu DofE projít i ty nejzapadlejší vesnice a vystoupat na vrcholky hor. Přimělo nás pomáhat těm, kteří to potřebují nejvíce, a ukázalo cestu k mnoha dalším zážitkům. Má sestra, která odmaturovala na ECP před osmi lety, mi říkala, že ona a její přátelé mají dodnes noční můry z toho, že neodevzdali nějakou esej. I kdyby to byly noční můry, nebo sladké sny, je to něco, co si budeme pamatovat a o čem budeme vyprávět celý život. Nezapomenutelné vzpomínky, které nám mohla poskytnout právě jen ECP.

ECP nás možná nenaučila to, co jsem považovala za základní dovednosti života dospělých, jako vypořádání se s bankami, daněmi, nájmem, ale naučila nás něco mnohem důležitějšího a hodnotnějšího; sebereflexi. Ano, já vím, že nám slovo sebereflexe leze na nervy, ale součást našeho tématu evoluce bylo právě reflektovat to, jak jsme se osobnostně rozvinuli a vyrostli jako osobnosti. Bez sebereflexe bychom neviděli vlastní chyby, které nás posouvají. Bez sebereflexe bychom si neuvědomili, jaké hodnoty opravdu zastáváme, a hlavně bychom nevyspěli a nestali se těmi, kterými jsme dnes, tedy samostatnými mladými lidmi. Díky sebereflexi jsme se naučili zpochybňovat naše předsudky a stali jsme se otevřenými a respektujícími bytostmi. Mnoho z nás míří na univerzity, nebo půjdou dělat to, po čem touží, právě díky sebereflexi. ECP nás také naučila vnímat svět kritickým okem. Toto je privilegium, které mnoho škol nenabízí.

A za to všechno, vám všem, kteří tu sedíte, děkujeme z hloubi našeho srdce. Chceme poděkovat všem, kteří jste nám tuto zkušenost umožnili, našim rodinám a zejména rodičům. Jsme vám vděční za vaši emocionální i finanční pomoc. Děkujeme vám za vaši trpělivost, lásku a péči, kterou jste nám dávali během našich náladových teenagerských let. Muselo to být nesnesitelné a omlouváme se za všechnu bolest, kterou jsme vám způsobili. Dále bychom chtěli poděkovat všem našim milovaným učitelům a personálu školy.

Nejprve bychom chtěli poděkovat Upper School týmu za to, že z nás udělal disciplinované dospělé, kteří vždy přijdou na čas, nechodí za školu a vždy přinesou úkoly.

Děkujeme Vám, paní Rankin, za to, že jste nám vždy přála jen to nejlepší a že vždy hledáte nové způsoby jak zdokonalovat ECP.

Děkujeme Vám, paní Buchanan, že jste na nás dohlížela jako náš anděl strážný.

Děkujeme Vám, pane Hille, za pomoc, kterou jste nám poskytl při plánování našich budoucích cest a za pomoc s kariérními rozhodnutími.

Děkujeme Vám, paní Švejdová, za Vašeho českého ducha a kulturní obohacení. Děkujeme Vám také za nesmírnou pomoc s organizací maturitního plesu.

Děkujeme Vám, pane Hudson, že jste nám umožnil, ačkoli pro nás byla filozofie nová, začít být racionálními, rozumnými bytostmi, které nejsou náchylné k emocionálním úsudkům, což je nejdůležitější vlastnost pro cestu za pravdou.

Děkujeme všem členům oddělení cizích jazyků za organizaci autentických výletů a výměnných pobytů.

Děkujeme všem členům oddělení přírodních věd za zaplacení hydroponických farem.

Děkujeme všem členům oddělení anglického jazyka za naše negramotné plakáty na maturitním plese, ale hlavně za motivaci ke čtení většího množství knih.

Děkujeme všem učitelům matematiky, kteří nás naučili si spočítat, kolik hodin můžeme vynechat, tak abychom si udrželi dobrou docházku.

Děkujeme všem členům oddělení umění za rozvoj naší kreativity.

Děkujeme Vám, Dr. Browne, za podporu Studentské rady a za všechnu práci pro to, aby škola byla taková, jaká dnes je.

Nakonec děkujeme správní radě v čele s její předsedkyní Ann Lewis, která velmi obětavě organizuje pracovní stáže v Anglii, a také za inspirativní řeč paní profesorky Jiřičné.

Mohla bych tu být až do zítřka, kdy bych měla poděkovat všem našim učitelům a zaměstnancům školy. Omlouvám se tedy, že jsme zmínili jen někoho, ale vyzývám všechny spolužáky, aby poděkovali svým učitelům osobně, protože byli opravdu skvělí a pomohli nám, když to bylo třeba.

Říká se, člověk si není vědom toho, co má, dokud to není pryč, a to je velká pravda. A proto bych vám chtěla poděkovat i za ty momenty, kvůli kterým jsem k našemu ročníku byla skeptická. Děkuji vám za tuto kapitolu svého života. Navzdory všem hádkám a dramátům si nedovedu představit ročník, který by byl unikátnější než ten náš. Byly to úžasné chvíle a doufám, že se zcela nerozloučíme, ale zůstaneme v kontaktu. Všem vám gratuluji a přeji vám mnoho štěstí, ať už se chystáte dělat cokoli.

A pamatujte, jak mi jednou řekl můj kamarád; život je jako vlak, lidé nastupují, vystupují a jen několik z nich zůstane až do konečné stanice. Když teď všichni míříme do naší další zastávky, nelitujme našich ztrát. Ale pojďme slavit, užívat si a možná se opět potkáme na další křižovatce našich životů.

Děkuji moc za pozornost a užijte si zbytek večera!

Thuy Ly Leová
studentka 6. ročníku